

det er Staten, der har solgt et meget stort Areal til Kommunen og ved denne Leilighed forbeholdt sig denne Grund, og den maatte dengang kunne have taget alle de Forbehold, som det vilde have været rigtigst at tage. Dernæst skal jeg med Hensyn til de Forhandlinger, der ere berørte som stedfundne mellem Medlemmer af Magistraten og et afdød Medlem af Konsistorium, bemærke, at jeg rigtig nok ikke personlig har taget Del i disse Forhandlinger, men derimod har jeg hørt den ene Parts mundtlige Beretning derom i flere Magistratsmøder. Jeg vil heller ikke paatage mig at gjengive disse Forhandlinger, da jeg ikke erindrer dem saa nøie, og de, som sagt, ere af en saadan Natur, at det ligger mig mindre nær at tage Del deri; men jeg erindrer meget nøie, at de ere fremkaldte ved Forslag om Skib eller Mageskifte af to Grunde, der tilhørte Kommunen, og som ligge ligeoverfor Kommune-hospitalet, og dernæst om Havens Forsyning med Vand; men jeg indser overhovedet ikke, hvorledes der kan blive Tale om disse foreløbige Forhandlinger, da de jo have ledet til en Afslutning af en fuldstændig skriftlig Overenskomst mellem Kommunen og Ministeriet eller Havens Bestyrelse, — hvem det nu er, jeg erindrer det ikke saa nøie, — og denne Overenskomst maa indeholde Alt, hvad der er aftalt, saa at det maa være ganske ligegyldigt, hvad man iforveien mundtlig har forhandlet for at forberede det, som blev Resultatet. Dertil kommer, at jeg skulde feile meget, om ikke hele det Grundlag, hvorpaa det afdøde Medlem af Konsistoriet forhandlede med Magistraten, svandt bort, fordi Ministeriet, eller hvem det var, vilde gjøre andre Fordringer gjældende og stillede sig ganske anderledes, saa at det virkelig i denne Henseende er aldeles ligegyldigt, hvad der tidligere er blevet omtalt. Der foreligger en endelig Overenskomst, som jeg antager, er Udvalget bekendt, den findes ialfald trykt paa et andet Sted, og den maa jo være det Afgjørende. Jeg indser derfor ikke, hvorledes man, selv om der skulde være Dplysninger at faae om de sidste Forhandlinger, kan bygge nogenjomhelst Paastrand paa dem. At der findes saadanne, veed jeg virkelig ikke, da Sagen ikke hører til dem, som jeg

har særligt med at gjøre, men jeg veed meget godt, at der var mundtlige Forhandlinger som havde en aldeles privat Karakter, indtil de kom saavidt, at de bleve forelagte de forskjellige Myndigheder og derefter ledede til en endelig Afslutning. Denne Dplysning har jeg ikke villet tilbageholde.

Th. Nielsen: Det er ikke for at imødegaa de mange Indvendinger, der ere fremsatte imod Mindretallets Forslag, at jeg har forlangt Ordet; jeg haaber, at den ærede Ordfører for Mindretallet selv vil imødegaa disse Indvendinger. Jeg ønsker kun at udtale mig om det Lovforslag, som jo ogsaa nu er til Forhandling, nemlig det om Sammendragning af de Universitetet og Kommunitetet i Kjøbenhavn samt den polytekniske Læreanstalt tilhørende Midler. Det har virkelig ikke været mig muligt efter det, der er kommet frem, at indse, hvad man i Grunden kan eller vil opnaa ved dette Lovforslag; dog synes jeg baade igjennem Forhandlingerne saavel som i Betænkningen nogenlunde at kunne skimte, hvad det er, man vil opnaa. Man opnaar nemlig at faae Understøttelsen udvidet i en større Grad til Eleverne ved den polytekniske Læreanstalt, men det maatte man ialfald ligesaa godt kunne opnaa paa selve Finantsloven. Derfor man iøvrigt havde kunnet opnaa dette ved nærværende Lovforslag, saa vil jeg indrømme, at det dog havde været Noget, thi det er klart nok, at Understøttelsen overhovedet bestandig har strakt sig til en videre og videre Kred. Som man veed, var det fra først af i Grunden kun Theologerne, der fik Understøttelse, og siden kom man til at give den til andre Grene af Videnskaben, indtil man tilsidst naaede saa vidt, ogsaa at give disse Understøttelser til Folk af en helt anden Trosbekjendelse. Hvis man derfor nu havde kunnet naae et Skridt videre, nemlig til at give disse Understøttelser i en større Grad, end det nu er Tilfældet, til Eleverne ved den polytekniske Læreanstalt — de faae nemlig, saavidt jeg erindrer, kun 7,800 Rd. — saa kunde jeg indse, at der fra det Standpunkt, som den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Roch) indtager, havde været naaet Noget;